Český telekomunikační úřad
se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

VYPRAVENO 19.2.08

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ MOCI dne 21.2.2008
Český telekomunikační úřad
Odbor přezkoumávání rozhodnutí
Dne 14.3.08

Praha 18. února 2008
Čj. 2 506/2008-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ") jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu, který podala dne 12. 12. 2007 společnost **Unient Communications, a.s.**, se sídlem Radlická 714/113, 158 00 Praha 5, IČ 630 78 171 (dále jen „navrhovatel"), podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí předsedy Rady ČTÚ, čj. 61 701/2007-606/VI.vyř., ze dne 23. 11. 2007 (dále též „napadené rozhodnutí"), ve věci sporu o obnovení směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx, v řízení zahájeném dne 27. 8. 2007 na návrh navrhovatele proti společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, IČ 649 49 681 (dále jen „odpůrce"), po projednání v rozkladové komisi Rady ČTÚ ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, vydává toto

rozhodnutí:

I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Navrhovatel doručil předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně"), dne 27. 8. 2007 návrh na zahájení správního řízení, ve kterém požadoval, aby správní orgán I. stupně uložil odpůrci, aby plnil povinnost podle zákona o elektronických komunikacích a obnovil směrování číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx podle platné Smlouvy o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00.

Navrhovatel v návrhu mimo jiné uvedl, že s odpůrcem uzavřel dne 14. 2. 2006 Smlouvu o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00 (dále též „Smlouva"), která upravuje i podmínky provozu a směrování ze sítě odpůrce na uvedené číselné rozsahy

přidělené navrhovateli Úřadem (ČTÚ) v roce 2005. Dle navrhovatele obě strany smlouvu až do srpna 2007 plnily v plném rozsahu a v síti odpůrce byly číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx směrovány a odpůrce žádnou reklamaci ohledně neplnění zákonem daných kritérií nepodal. Dne 28. 6. 2007 však navrhovatel obdržel oznámení odpůrce, ve kterém se tento odvolává na stanovisko ČTÚ z 31. 1. 2007 a požaduje po navrhovateli doložení plnění všech zákonem stanovených kriterií pro poskytování veřejně dostupné telefonní služby. Pokud tak navrhovatel neučiní, přistoupí odpůrce k zastavení směrování na uvedené číselné rozsahy přidělené navrhovateli. Přestože se snažil navrhovatel rozpor vyřešit, došlo v 32. týdnu roku 2007 k přerušení směrování na uvedené číselné rozsahy v síti odpůrce. Navrhovatel má zato, že přerušení směrování v síti elektronických komunikací odpůrce je zásadním porušením práv navrhovatele ve využívání přidělených číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx.

Podle navrhovatelova názoru odpůrce svým rozhodnutím zastavit směrování diskriminuje navrhovatele a jeho zákazníky v dovolatelnosti z této sítě, přičemž navrhovatel je nucen pozastavit své obchodní aktivity a tím dochází na jeho straně k nezanedbatelným škodám. Tento krok odpůrce se navrhovateli jeví jako diskriminace zákazníků jiného subjektu na telekomunikačním trhu a omezení hospodářské soutěže. Na základě uvedeného se navrhovatel domnívá, že odpůrce přímo porušuje § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, a to tím, že znemožňuje originaci a terminaci hovorů ve své mobilní síti z přidělených číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx navrhovatele. Navrhovatel je přesvědčen, že je zásadně diskriminován v právu používat právoplatně přidělené číselné rozsahy, neboť neexistuje obchodní ani technický způsob jak originaci a terminaci nahradit, přičemž podíl odpůrce je větší než 41 % účastníků ve veřejných mobilních telefonních sítích. K doložení návrhu přiložil navrhovatel kopie e-mailové korespondence s odpůrcem.

Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 13. 9. 2007 odpůrce potvrdil, že mezi navrhovatelem a odpůrcem byla uzavřena Smlouva o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00. Tato smlouva však upravuje pouze propojení veřejné mobilní komunikační sítě odpůrce veřejné pevné komunikační sítě navrhovatele, a proto z ní, dle názoru odpůrce, není možné vyvozovat jakoukoliv jeho povinnost ke směrování volání jeho účastníků na číselné rozsahy pro veřejnou mobilní komunikační síť navrhovatele.

Dle odpůrce navrhovatel pravděpodobně povinnost směrování provozu ze sítě odpůrce na jeho mobilní číselné rozsahy mylně vyvozuje z článku 7 přílohy B1 Smlouvy. Tento článek však podle odpůrce nezakládá jakoukoli povinnost odpůrce směrovat volání svých účastníků na předmětné mobilní číselné rozsahy navrhovatele. Odpůrce dále ve svém vyjádření uvedl, že navrhovatel zjevně účelově tvrdí, že až do srpna 2007 obě strany

Smlouvu plnily a v síti odpůrce byly číselné rozsahy směrovány, protože Smlouva nikdy odpůrci neukládala povinnost směrovat volání jeho účastníků na mobilní číselné rozsahy navrhovatele, tedy otázka, zda probíhá či neprobíhá směrování volání účastníků odpůrce na mobilní čísla navrhovatele, neměla vůbec vliv na plnění Smlouvy.

Mobilní číselné rozsahy navrhovatele byly dostupné ze sítě odpůrce po dobu od 14. 3. 2006 do 23. 7. 2007, a to na základě zápisů z jednání zástupců obou účastníků řízení. Podle vyjádření odpůrce bylo od počátku jednání mezi ním a navrhovatelem postaveno na jisto, že směrování provozu mezi sítí odpůrce a navrhovatele na jeho mobilní číselné rozsahy předpokládá uzavření propojovací smlouvy stanovující podmínky vzájemného propojení veřejné mobilní komunikační sítě odpůrce a veřejné mobilní komunikační sítě navrhovatele. Protože však dále nedošlo ke konstruktivním jednáním směřujícím k uzavření zmíněné smlouvy o propojení, opustil odpůrce provizorní model směrování volání na základě zápisu z jednání.

Odpůrce se dále domnívá, že navrhovatel nedisponuje veřejnou mobilní komunikační sítí a tedy neposkytuje veřejnou mobilní telefonní službu, protože podle informací dostupných odpůrci navrhovatel na daných mobilních číselných rozsazích nezajišťuje přístup k tísňovým voláním, službu lokalizace volajícího pro potřeby tísňových volání, ani služby přenositelnosti čísla ve veřejných mobilních telefonních sítích.

Současně odpůrce zdůrazňuje, že svým jednáním nediskriminuje navrhovatele nezpřístupněním jeho mobilních číselných rozsahů svým účastníkům, neboť vzájemné propojení své sítě se sítí jiného operátora standardně realizuje na základě smlouvy o propojení, přičemž tento postup je zcela v souladu s platnou právní úpravou, a taková smlouva o propojení veřejných mobilních komunikačních sítí navrhovatele a odpůrce dosud sjednána nebyla.

Navrhovatel ve vyjádření ze dne 9. 10. 2007 uvedl, že mezi oběma stranami došlo k dohodě, že přímé propojení jejich komunikačních sítí může být realizováno teprve poté, kdy příchozí provoz do sítě odpůrce ze sítě navrhovatele bude ve dvou po sobě následujících kalendářních měsících roven nebo větší 395 000 minut za každý měsíc jednotlivě (bod 3.08 Smlouvy). Do té doby budou sítě obou stran propojeny nepřímo, prostřednictvím sítě jiného oprávněného provozovatele komunikační sítě, přes kterou bude směrován provoz mezi stranami. Po podpisu Smlouvy došlo pouze k jednomu jednání, a to dne 20. 2. 2007, kde se hovořilo o přímém propojení mobilních sítí s vazbou na další služby, ale ze strany odpůrce nebyla zpochybněna dohoda ze zápisů z 23. 9. 2005 a 30. 9. 2005 o zachování stavu nepřímého propojení a existenci jedné smlouvy.

Odpůrce ve vyjádření ze dne 19. 10. 2007 zopakoval své předchozí stanovisko, které se týká uzavřené Smlouvy, kdy se výhradně jedná o propojení jeho veřejné mobilní komunikační sítě a veřejné pevné komunikační sítě navrhovatele. Dále odkázal na zápis z jednání obou účastníků řízení ze dne 20. 2. 2006, ve kterém je pod bodem 1. řešena Smlouva o propojení mobilních sítí obou účastníků řízení a v jeho rámci řešena potřeba doplnění formálních náležitostí žádosti o propojení mobilních sítí účastníků řízení ze strany navrhovatele. Na této schůzce nebylo dosaženo shody v otázce ceny ukončení volání v síti navrhovatele. Jednání o uzavření smlouvy o propojení veřejné mobilní komunikační sítě navrhovatele s veřejnou komunikační sítí odpůrce byla aktivně vedena i po uzavření Smlouvy.

Správní orgán I. stupně vydal dne 26. 11. 2007 pod čj. 61 701/2007-606/VI.vyř. rozhodnutí ze dne 23. 11. 2007 ve věci sporu o obnovení směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx, ve kterém vyslovil, že návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci obnovit směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx se zamítá. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že se zaměřil toliko na rozhodování o zákonných povinnostech odpůrce a nikoliv na rozhodování o povinnostech odpůrce, které byly mezi účastníky sporu sjednány na základě jejich svobodné vůle a vyplývajících z již uzavřené Smlouvy. Jelikož navrhovatel požaduje, aby se zákazníci odpůrce mohli dovolat na číselné rozsahy navrhovatele (originace), zkoumal správní orgán I. stupně, zda byly odpůrci uloženy povinnosti na základě analýzy relevantního trhu. Správní orgán I. stupně zjistil, že žádnému subjektu, včetně odpůrce, nebyly povinnosti (nápravná opatření) uloženy. Odpůrci nebyla uložena ani povinnost zajistit spojení od koncového bodu ke koncovému bodu, včetně propojení sítí. Dále se správní orgán I. stupně zabývá námitkou navrhovatele týkající se údajného porušení § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích odpůrcem a dochází k závěru, že toto ustanovení se nevztahuje na navrhovatelem vymezený spor v rámci tohoto správního řízení. Správní orgán I. stupně dovodil, že mezi spornými stranami nebyla sjednána služba originace (poskytovaná odpůrcem navrhovateli) pro volání do sítě navrhovatele, ale služba tranzitu (poskytovaná navrhovatelem odpůrci) pro volání do sítě navrhovatele. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že odpůrci zákon o elektronických komunikacích neukládá povinnost směrovat do sítě navrhovatele volání na výše uvedené číselné rozsahy a tato povinnost mu nebyla uložena ani správním rozhodnutím.

Proti tomuto rozhodnutí podal odpůrce dne 12. 12. 2007 rozklad, ve kterém mimo jiné uvedl, že rozhodnutí opomíjí fakt, že navrhovatel nemá žádnou obchodní ani technickou

možnost jak zprovoznit volání od účastníků odpůrce (cca 41 % účastníků ve veřejných mobilních sítích) na přidělené rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx a dále že odpůrce popírá charakter vymezení pojmu veřejně dostupná služba elektronických komunikací; totiž, že z ní není nikdo předem vyloučen. Navrhovatel potvrzuje, že je připraven v případě ochoty směrovat výše uvedené číselné rozsahy, uzavřít s odpůrcem buď dodatek stávající smlouvy o propojení, nebo samostatnou smlouvu o propojení. Proto také předkládá v příloze rozkladu návrh na postup dle § 79 zákona o elektronických komunikacích.

Odpůrce se k rozkladu vyjádřil dopisem ze dne 2. 1. 2008, kde uvedl, že v celém rozsahu odkazuje na argumentaci již provedenou v průběhu správního řízení. Dále odpůrce uvedl, že nemá platnou právní úpravou ani pravomocným rozhodnutím ČTÚ uloženou povinnost poskytovat poskytování služby původu (originace) volání. Závazek směrování volání odpůrcových účastníků na mobilní číselné rozsahy navrhovatele nikdy nevznikl. Odpůrce se domnívá, že navrhovatel nedisponuje veřejnou mobilní komunikační sítí, v důsledku čehož není oprávněným žadatelem o propojení ve smyslu § 78 a souv. zákona o elektronických komunikacích. Odpůrce navrhuje, aby byl rozklad navrhovatele v plném rozsahu zamítnut.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle ust. § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu. Tato přezkoumala soulad napadeného usnesení s právními předpisy a rovněž tak jeho správnost z hlediska námitek navrhovatele.

Rozkladem napadené usnesení bylo dále Radou ČTÚ posouzeno z hlediska ust. § 68 správního řádu, které stanovuje věcné náležitosti správního rozhodnutí tak, že rozhodnutí musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání (rozkladu), přičemž odůvodnění není potřeba, vyhovuje-li se všem účastníkům řízení v plném rozsahu (§ 68 odst. 4 správního řádu) a dále, že správní orgán je v odůvodnění rozhodnutí naopak povinen uvést skutečnosti, které byly podkladem pro rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval (§ 68 odst. 3 správního řádu).

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje předseda Rady ČTÚ (správní orgán I. stupně) spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Proto je vždy ve správním řízení třeba zkoumat, jestli dané

řízení zahájené doručením návrhu jedné ze stran sporu příslušnému orgánu splňuje podmínky uvedené v tomto ustanovení zákona o elektronických komunikacích, a tedy zda-li je správní orgán I. stupně příslušný na základě podaného návrhu spor rozhodnout. Zde Rada ČTÚ konstatuje, že předseda Rady ČTÚ je příslušným správním orgánem, neboť se v tomto správním řízení jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnost a jedna ze stran sporu předložila k rozhodnutí spor, který se týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikací, nebo na jeho základě, konkrétně tedy spor o povinnost odpůrce směrovat na předmětné číselné rozsahy navrhovatele.

Rada ČTÚ konstatuje, že se ztotožnila s výrokem napadeného rozhodnutí. Správní orgán I. stupně provedl dokazování v potřebném a dostatečném rozsahu, aby mohl ve věci rozhodnout. Provedené důkazy byly správně vyhodnoceny a učiněná skutková zjištění byla i po právní stránce správně posouzena a odůvodněna. Nebyly zjištěny žádné vady napadeného rozhodnutí ani řízení, které mu předcházelo.

Námitku navrhovatele, že napadené rozhodnutí nezohledňuje tržní sílu odpůrce, je nutné odmítnout, neboť správní orgán I. stupně se správně, v souladu s předmětem správního řízení, zabýval postavením odpůrce na relevantním trhu č. 15 – přístup a původ volání (originace) ve veřejných mobilních telefonních sítích. Z výsledků analýzy tohoto trhu vyplývá, že tento trh byl shledán efektivně konkurenčním a žádnému subjektu (ani odpůrci) nebyly povinnosti (nápravná opatření) uloženy. Z této skutečnosti vyplývá, že k uzavření smlouvy na tomto relevantním trhu není žádný subjekt nucen a záleží vždy na vůli stran, zda a v jaké podobě smluvní vztah uzavřou.

Zároveň se správní orgán I. stupně velmi podrobně zabýval výkladem ust. § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, tedy zákazem diskriminace jiných podnikatelů poskytující služby elektronických komunikací a oprávněně došel k závěru, že toto ustanovení zákona o elektronických komunikacích se na předmětný spor nevztahuje.

Správní orgán I. stupně poté logicky došel k závěru, že zákon o elektronických komunikacích ani správní rozhodnutí neukládá odpůrci povinnost směrovat do sítě navrhovatele volání na výše uvedené číselné rozsahy, a z tohoto důvodu nemohl návrhu vyhovět.

K žádosti navrhovatele o rozhodnutí podle § 79 zákona o elektronických komunikacích, která byla přílohou rozkladu, Rada ČTÚ uvádí, že správní orgán I. stupně dle svého vyjádření postoupil toto podání k vyřízení odboru věcně příslušnému, což je Český telekomunikační úřad, odbor regulace sítí a služeb elektronických komunikací.

Radě ČTÚ není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by stranám vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady řízení, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

S odkazem na výše uvedené, po posouzení daného případu, a s konstatováním, že rozklad neobsahuje relevantní důvody pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Český telekomunikační úřad 1

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu